Dosarul nr. 2-24726/2025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

14 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Russu Adelina

examinând în ședință publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de GȚ „Ion Sozont Moraru” împotriva Ministerului Justiției cu participarea intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Catan Tatiana cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

constată:

La data de 03 decembrie 2025, reclamantul GȚ „Ion Sozont Moraru” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat următoarele. În fapt, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, (sediul Central), nr. 2-722/2021 din 17.06.2021, s-a dispus încasarea de la S.R.L. „ONCE D-ORO”, în beneficiul GȚ „Ion Sozont Moraru”, a datoriei în sumă de 455 020 MDL, a dobânzii de întârziere în mărime de 59 531,58 MDL, a taxei de stat în cuantum de 5 000 MDL, precum şi a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 10 000 MDL.

Astfel, la data de 12.08.2021, prin intermediul avocatului Zamfir Pavel a fost depusă cererea către executorul judecătoresc Catan Tatiana, menționând faptul că hotărârea nu a fost contestată, devenind astfel executorie, fiind eliberat şi titlu executoriu, prin care a fost solicitat punerea în aplicare şi dispunerea declanșării procedurii de executare prin emiterea Încheierii.

Susține că, în baza încheierii executorului judecătoresc Catan Tatiana nr. 129-372/21 din 13.08.2021, s-a dispus intentarea procedurii de executare şi acordarea termenului de 15 zile pentru executarea documentului executoriu.

Însă, ieșind la adresa indicată în documentul executoriu - *****, str.*****, ap. *****, s-a constatat că S.R.L. „ONCE D-ORO” este doar înregistrată la această adresă, însă nu își desfășoară activitatea acolo și nu dispune de bunuri care pot fi urmărite.

Totodată, în baza încheierii executorului judecătoresc Catan Tatiana nr. 129-372/21 din 16.08.2021, în scopul executării documentului executoriu, s-a dispus aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești ale debitorului S.R.L. „ONCE D-ORO”, deținute la conturile bancare deschise în instituțiile financiare.

La fel, comunică că, departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept - a fost obligat să interzică debitorului efectuarea oricăror înregistrări în Registrul de stat referitoare la reorganizare, radiere, modificarea statutului, fondarea unor întreprinderi noi, precum și modificarea actelor de constituire ale întreprinderilor deja fondate. Totodată, instituția urma să prezinte executorului judecătoresc informații privind participarea S.R.L. „ONCE D-ORO” în calitate de fondator sau administrator în alte societăți înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, cu expunerea detaliată a datelor despre acestea.

Serviciului Fiscal de Stat i s-a dispus interzicerea deschiderii, pe viitor, a unor conturi bancare pe numele debitorului S.R.L. „ONCE D-ORO”.

Remarcă că, potrivit informațiilor prezentate de instituțiile deținătoare de registre - SIC Cadastru, ASP, DÎMTCCA și instituțiile financiare - s-a stabilit că debitorul S.R.L. „ONCE D-ORO” nu deține bunuri imobile, unități de transport sau mijloace bănești care pot fi urmărite în vederea stingerii obligației. Potrivit informațiilor furnizate de BC „Victoriabank” S.A., la conturile debitorului S.R.L. „ONCE D-ORO” (IDNO: 1013606001187) este aplicat sechestru de către Serviciul Fiscal de Stat. Din datele comunicate de Serviciul Fiscal de Stat, reiese că a fost instituită interdicția de deschidere a unor noi conturi bancare, iar prin răspunsul din 18.11.2021 s-a confirmat că debitorul are obligații pecuniare față de bugetul de stat.

În urma măsurilor întreprinse, s-a stabilit că S.R.L. „ONCE D-ORO” deține conturi bancare doar la BC „Victoriabank” S.A., însă acestea nu sunt alimentate cu mijloace bănești. La data de 26.11.2021, din contul bancar al debitorului deservit de BC „Victoriabank” S.A. a fost încasată, conform ordinului incaso, suma de 17 780 lei, care a fost distribuită în conformitate cu prevederile art. 144-146 Cod de executare al Republicii Moldova către creditorul Serviciul Fiscal de Stat, în urma alăturării la urmărirea mijloacelor bănești potrivit art. 92 Cod de executare al Republicii Moldova, precum și pentru acoperirea cheltuielilor de executare.

La moment, debitorul S.R.L. „ONCE D-ORO” nu se găsește la adresa *****, str.*****, of. ***** și nu deține bunuri mobile, imobile sau mijloace bănești care pot fi urmărite, în același timp executorul a încercat sa facă legătura prin intermediul viber la numărul acestuia și transmițând acolo informația.

Având în vedere faptul că debitorul, prin administratorul său Ciobanu Iurie, nu execută hotărârea judecătorească și se eschivează să se prezinte la Biroul executorului judecătoresc Catan Tatiana pentru a stabili modalitatea de executare, creditorul GȚ „Ion Sozont Moraru”, prin administratorul său Ion Sozont Moraru, a solicitat întocmirea procesului-verbal privind contravenția, conform prevederilor art. 318 din Codul Contravențional al Republicii Moldova. Despre ce de asemenea a fost notificat și S.R.L. „ONCE D-ORO”.

În baza hotărârii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-386/2023 din 19.01.2024, administratorul S.R.L. „ONCE D-ORO”, Ciobanu Iurie, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional. Totodată, procesul contravențional a fost încetat ca urmare a survenirii prescripției atragerii la răspundere contravențională.

La data de 14.05.2024, administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO”, Ciobanu Iurie, i-a fost înaintată în mod repetat somația nr. 129-372/21 din 14.05.2021 privind executarea documentului executoriu, însă, până în prezent, debitorul nu a pus în executare documentul respectiv.

Mai comunică reclamantul că, la data de 03.06.2024, administratorul GȚ „Ion Sozont Moraru” a înaintat cerere prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO”, Ciobanu Iurie, în baza art. 320 Cod Penal al RM, pentru eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Astfel, având în vedere că Ciobanu Iurie a înstrăinat apartamentul situat la adresa *****, str.*****, ap. ***** și a părăsit respectiva locație, iar S.R.L. „ONCE D-ORO” nu își desfășoară activitatea la această adresă, toată corespondența se expediază prin intermediul aplicației Viber, pe nr. de telefon +*****.

Totodată, în baza ordonanței Procuraturii or. Ștefan Vodă din 23.08.2024, s-a dispus clasarea procesului penal nr. 267 din 09.07.2024.

În drept, reclamantul susține că, articolul 70 alin. (1) din Codul de executare stabilește că, executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu într-un determinare a termenului complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditorului și conduita executorului judecătoresc.

Conform alineatului 2 al aceluiași articol din Codul de executare, executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acțiunile necesare în vederea executării hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța reține că, prin hotărârea Olaru ș.a. c. Moldovei (28 iulie 2009), Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a cerut Guvernului inter alia să instituie la nivel național un mecanism pentru remedierea persoanelor afectate de neexecutarea hotărârilor judecătorești.

Astfel potrivit legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului [...] la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art. 2 alin. (1): „Orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat [...] dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă."

De asemenea potrivit aceluiași articol alin. (3) prevede: „Prejudiciul cauzat prin încălcarea [...] dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare."

Conform alin. (5): „După repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea [...] dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, statul are drept de regres față de persoana vinovată.

La fel, alin. (6) prevede: „Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea [...] dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant."

În continuare susține reclamantul că, analizând jurisprudența CtEDO în cazurile de neexecutare, mărimea prejudiciului moral este de aproximativ de 600 euro pentru 12 luni de întârziere și câte 300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere. Chiar dacă perioadele mai scurte de un an, în mod normal, nu conduc la constatarea unei violări, la calcularea daunei morale se ia în considerație întreaga perioadă, inclusiv acel prim an de neexecutare. În speța de față, hotărârea din 17.06.2021 nu a fost executată până în prezent, ceea ce înseamnă o perioadă de peste patru ani de neexecutare.

Remarcă că, valoarea creanței este foarte mare (455 020 MDL, echivalentul a circa 25 000 euro), la care se adaugă dobânda de întârziere (59 531,58 MDL), taxa de stat (5 000 MDL) și cheltuielile pentru asistența juridică (10 000 MDL). Totodată, comportamentul administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO" denotă rea-credință, acesta eschivându-se de la executare, înstrăinând bunuri și părăsind domiciliul, ceea ce a determinat executorul și creditorul să întreprindă eforturi suplimentare, inclusiv sesizarea organelor de urmărire penală.

Toți acești factori au generat un stres suplimentar și o stare de incertitudine permanentă, depășind simpla frustrare inerentă oricărui litigiu. În consecință, prejudiciul moral trebuie să reflecte nu doar perioada de neexecutare, ci și importanța și valoarea creanței, comportamentul debitorului și lipsa unei protecții efective din partea statului.

Ținând cont de jurisprudența CtEDO și de particularitățile concrete ale cauzei, solicită obligarea statului la repararea prejudiciului moral în sumă de 5 000 euro echivalentă cu 98 234 MDL, sumă ce reflectă atât durata excesivă a neexecutării, cât și gravitatea consecințelor suportate de creditor.

Solicită reclamantul în cererea de chemare în judecată: constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Orhei, (sediul Central), nr. 2-722/2021 din 17.06.2021;

- Încasarea din contul statului în beneficiu GȚ „Ion Sozont Moraru", a sumei de 5 000 euro echivalentă cu 98 234 MDL, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea hotărârii Judecătoriei Orhei, (sediul Central), nr. 2-722/2021 din 17.06.2021.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului GȚ „Ion Sozont Moraru" administratorul Ion Sozont Moraru cât și avocatul Zamfir Pavel, au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia după cum a fost formulată.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza următoarelor motive de fapt și de drept.

Menționează că, potrivit art. 2 alin. (2) al Legii nr. 87, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Indică în continuare că reclamantul solicită: constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil hotărârea Judecătoriei Orhei, (sediul Central), nr. 2-722/2021 din 17.06.2021 și încasarea prejudiciului moral în sumă de 5 000 euro echivalentă cu 98 234 lei.

În acest context susține că, în prezenta cauză nu sunt întrunite cazurile, modul și condițiile necesare de răspundere patrimonială a statului.

Reieșind din sarcina probațiunii, atribuită Ministerului Justiției în baza art. 4 alin. (2) din Legea nr. 87/2011, netemeinicia cererii o fundamentează, întâi de toate, pe conținutul raportului prezentat de executorul judecătoresc Catan Tatiana.

Astfel, subliniază că executorul judecătoresc Catan Tatiana a comunicat faptul că GȚ „Ion Sozont Moraru" reprezentant de avocatul Pavel Zamfir a înaintat la data de 12.08.2021 spre executare silită titlul executoriu nr. 2-722/2021 din 17.06.2021 emis de Judecătoria Orhei (sediul Central).

În urma verificării de către executorul judecătoresc a cererii creditorului, a documentului executoriu, a fost intentat și emisă încheierea de intentare nr. 129-372/21 din 13.08.2021, însoțită de borderoul de calcul, a fost expediată cu aviz recomandat în adresa debitorului S.R.L. „ONCE D-ORO”, pentru informare și executare și care nu a fost recepționat, trimiterea poștală fiind restituită cu mențiunea „nereclamat”.

Tot la data de 13.08.2021 și 16.08.2021, executorul judecătoresc a întocmit și a expediat în adresa băncilor comerciale, Serviciului Fiscal De Stat și Agenția Servicii Publice, încheierea prin care a dispus aplicarea măsurile de asigurare a procedurii de executare.

La data de 16.08.2021, Departamentul Cadastru din cadrul Agenției Servicii Publice a comunicat executorului judecătoresc că pe numele S.R.L. „ONCE D-ORO” nu este înscris dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din Republica Moldova.

De asemenea în baza de date „Acces” nu a fost identificat mijloace de transport înregistrate pe numele S.R.L. „ONCE D-ORO”.

La fel, prin răspunsurile survenite de la Băncile Comerciale, cu excepția BC „Victoriabank” S.A., s-a stabilit lipsa conturilor bancare și respectiv surselor bănești.

Conform informației oferite de BC „Victoriabank” S.A., s-a constatat că la conturile S.R.L. „ONCE D-ORO” este aplicat sechestru de către Serviciul Fiscal de Stat.

Prin informația nr. 2496 din 19.10.2021, BC „Victoriabank” S.A. a informat executorul judecătoresc despre prezența la contul bancar a S.R.L. „ONCE D-ORO”, sumei de 17 780 lei, iar prin informația nr. 160 din 04.02.2022, BC „Victoriabank” S.A. a informat despre prezența la contul bancar a S.R.L. „ONCE D-ORO”, sumei de 27 000 lei.

Astfel, prin încheierile de distribuire a sumelor bănești din data de 29.11.2021 și 23.03.2022, executorul judecătoresc Catan Tatiana, conformându-se prevederilor art. 31, 92, 101, 144, 145, 146 din codul de executare, a distribuit suma bănească totală în mărime de 44 780 Serviciului Fiscal de Stat, reținând cheltuielile de executare atribuite prin lege.

Prin cererea din 25.05.2022, administratorul GȚ „Ion Sozont Moraru” - Ion Moraru, a adresat executorului judecătoresc cerere prin care solicită atragerea la răspunderea contravențională administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO”, Ciobanu Iurie.

Respectiv, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-2217/2022 din 25.07.2022 s-a dispus încetarea procesului contravențional, intentat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 129-334r/22 din 07.06.2022, întocmit de executorul judecătoresc Catan Tatiana, în privința

administratorului Ciobanu Iurie. Hotărârea susmenționată a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, care prin decizia nr. 4r-4697 din 19.01.2023 a admis recursul declarat de Moraru Ion, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-2217/2022 din 25.07.2022, cu trimiterea cauzei la rejudecate în prima instanță în alt complet de judecată.

Ulterior, în baza hotărârii judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-386/2023 din 19.01.2024 administratorul S.R.L. „ONCE D-ORO" - Ciobanu Iurie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318, alin. (1) Cod Contravențional și încetat procesul contravențional în legătură cu survenirea prescripției atragerii la răspundere contravențională.

La data 14.05.2024 în adresa administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO" - Ciobanu Iurie repetat a fost înaintată somația nr. 129-372/21 din 14.05.2021 de executare a documentului executoriu.

La 24.04.2024, administratorul GȚ Ion Sozont Moraru a înaintat cerere prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO"- Iurie Ciobanu în baza art. 320 CP RM pentru eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Astfel, în baza ordonanței Procuraturii or. Ștefan Vodă din 23.08.2024 s-a dispus clasarea procesului penal nr. 267 din 09.07.2024.

La data de 16.04.2025 în adresa Biroului Național de Statistică a fost expediată încheierea nr. 129- 372/21 privind prezentarea informației despre dările de seamă trimestriale transmise de către S.R.L. „ONCE D-ORO", în urma interpelării, Biroul Național de Statistică, prin intermediul adresei de e-mail, la 29.04.2025 a comunicat că S.R.L. „ONCE D-ORO" au prezentat ultimele situații financiare pentru anul 2020, respectiv aceasta a fost ultima perioadă în care agentul economic a prezentat dările de seamă.

La data 29.12.2025 titlul executoriu a fost restituit fără executare creditorului urmăritor, în baza încheierii nr. 129-372/21 din 29.12.2025.

Astfel, din cele relatate supra, invocă că în speță nu se atestă careva motive de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, or, însăși respectarea întocmai a procedurii din partea executorului judecătoresc, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, nu poate fi privită drept „încălcare a dreptului la executare", motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului în acest sens.

În baza celor expuse, conchide că, executorul judecătoresc Catan Tatiana a respectat prevederile art.1-5,7-9 Cod de executare neafectând caracterul efectiv, concret și optim al documentului executoriu aflat în procedură.

Mai mult executorul judecătoresc a respectat cu strictețe dreptul părților în cadrul procedurii de executare, fiind demonstrată o maximă diligență.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 87, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene.

În acest sens, prin prisma jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, precizează că aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere, cum sunt: complexitatea cauzei, comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților, și miza (interesul) pentru reclamant.

Privind Complexitatea cauzei, se manifestă în jurul problematicii executării hotărârii emisă de Judecătoria Orhei (sediul Central) nr. 2-722/2021 din 17.06.2021.

În primul rând, pornind de la substanța pretențiilor, volumul probatoriu, din circumstanțele obiectiv motivate, și poziției autorității responsabile de executare, nu rezultă, cu certitudine, vina exclusivă a executorului judecătoresc și nici a statului în încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în sensul art. 2 al Legii nr.87.

La caz CtEDO a menționat că responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva unei companii private nu se extinde mai departe decât până la implicarea organelor de stat în procedurile de executare (Shestakov c. Rusiei).

Astfel, nu poate fi invocată încălcarea dreptului la executare și nu poate fi temeinică de admitere, or, în speță, există circumstanțe obiectiv-motivate, iar de către executorul judecătoresc se manifestă buna-credință la măsurile de executare, contrariul nefiind stabilit.

Privind Comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești. În acest context, stabilește că conduita autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești pe fonul circumstanțelor obiectiv motivate este una conformă cu legislația în vigoare, de bună credință și nu relevă indicii privind lipsa de diligență sau perioadă drept excesiv de îndelungată.

Din anexele oferite de executorul judecătoresc nu se întâlnește nici existența unor întârzieri inexplicabile, fixări de date neîntemeiate, consecutivitatea măsurilor de executare aplicate greșit, planificarea unor termeni contrari Codului de Executare, Legii privind executorii judecătorești Nr.113 din 17.06.2010, etc.

Privind Miza (interesul) pentru reclamant nu există nici o cerere motivată care ar impune o diligență excepțională și proceduri rapide.

Reclamantul, învinovățind exclusiv Statul și executorul a uitat că potrivit art. 44 alin. (5) Cod de executare creditorul este obligat să acorde executorului judecătoresc sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire a executării silite,

punându-i la dispoziție și mijloacele necesare în acest scop, fapt nerealizat de către acesta.

Or, în primul rând, există factori în această cauză care ar putea fi considerați că cer o diligență deosebită și o executare de durată, or, circumstanțele obiective trasate de executorul judecătoresc prin materialele prezentate relevă circumstanțe în care Statul nu poate efectiv să întreprindă anumite acțiuni în vederea executării rapide a hotărârii judecătorești.

În al doilea rând nu există nici o aparență a unei încălcări a drepturilor și libertăților garantate de Articolul 6 și articolul 1 al Protocolului 1. Respectiv solicitările reclamantului, privite prin prisma Legii nr.87, sunt neîntemeiate și iluzorii.

Trebuie apreciat că toate măsurile și actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu au fost formale ci absolut legale în fond.

Or, ab initio, înțelesul și conținutul acțiunilor și actelor emise de către executorul judecătoresc, sunt clare, argumentate în fapt si calificate în drept pe efectele Codului de executare și a Legii privind executorii judecătorești Nr. 113 din 17.06.2010 iar locul de interpretare lăsat de reclamantul, creditor, este lipsit de orice relevanță și nu poate servi drept temei de imputare statului că este vinovat si trebuie să răspundă patrimonial (pecuniar).

Concomitent, susține că în speță nu se atestă situația despre neîntreprinderea unui spectru larg de acțiuni și măsuri necesare în vederea executării documentului executoriu nominalizat supra.

Subsecvent, evidențiază că în prezenta cauză, executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile parvenite, a examinat minuțios procedura respectivă, în sensul identificării de soluții, în vederea executării titlului executoriu ce datează cu anul 2021.

În acest sens, consideră că prezenta speță nu întrunește, cu certitudine, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului și nici de cum nu se poate invoca încălcarea termenului rezonabil de executare atâta timp cât această executare, de mai departe, include circumstanțe obiectiv motivate.

În asemenea circumstanțe și prin prisma notelor informative prezentate în acest sens, reține că de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești au fost întreprinse măsurile care puteau fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentul executoriu vizat. Prin urmare, subliniază că autoritatea investită cu funcții de executare a hotărârii judecătorești a reacționat în mod corespunzător la cererea părții interesate.

Tot la acest subiect, responsabilitatea Statului nu se extinde dincolo de procedura de executare, iar sarcina autorităților naționale în asemenea cauze este de a pune la dispoziția creditorului un mecanism (organele de executare, executori judecătorești), dar nu de a se substitui debitorul cu plata.

Totodată învinovățirea Statului RM, în prezenta speță, este depășită, or, scopul Legii 87 Articolul 1 este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, iar nu de constatare a vinovăției, prin prezenta hotărâre, a unei hotărâri din 2021. Solicitările reclamantului sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

De asemenea susține că, reclamantul în afara afirmațiilor sale abstracte, pentru sumele cerute nu a arătat nici un alt element de probă ce ar confirma existența culpabilității exclusive a organelor de executare în procesul de executare a hotărârii judecătorești irevocabile.

E adevărat că, din moment ce statul a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura executarea unei hotărâri de către o persoană de drept privat, refuzul debitorului de a executa obligația nu este imputabil statului [Fociac împotriva României, 2005, pct. 74 și 78) și obligațiile statului în temeiul Convenției au fost îndeplinite (Fomenko și alții împotriva Rusiei (dec.), 2019, pct. 195].

Cât privește netemeinicia prejudiciului moral de 5 000 euro echivalent cu 98 234 lei, subliniază că, potrivit art.4 alin.(1) al Legii nr.87/2011, Ministerul Justiției a probat lipsa de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești urmând a se expune și asupra lipsei suportării unui prejudiciu moral în ordinea de mai jos.

Astfel, în lipsa dovezilor că reclamantul, a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege, nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral. Este important să existe motive destul de serioase reieșind din circumstanțe și probe care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie.

Astfel, prejudiciului moral, care constă în faptul că la determinarea despăgubirilor care acordă o satisfacție echitabilă părții în proces, obligatoriu se vor lua în considerare toate circumstanțele relevante ale pricinii.

Prin urmare, unii doctrinari Rene Savatier definește prejudiciul moral ca fiind „orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane”

Așa fiind, la materialele cauzei, nu se regăsesc probe pertinente, în legalitatea interesului litigios, de încasare a prejudiciului moral dorit.

Mai mult ca atât, Ministerul Justiției reține că, atât în plan național cât și internațional, numitorul comun al criteriilor ce guvernează stabilirea daunelor morale constă în rezonabilitate, în sensul că despăgubirile trebuie apreciate și cuantificate într-o manieră justă și echitabilă, de natură să corespundă prejudiciului moral real și efectiv produs reclamantului și suferit de acesta, sub rezerva de a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei a celui îndreptățit să pretindă și să

primească daune morale, dar, în același timp, prin suma acordată, nici nu trebuie să fie derizorii.

Intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Catan Tatiana, în ședința de judecată nu a fost prezent, deși a fost înștiințat legal despre data și locul desfășurării ședinței.

Audiind explicațiile părților, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantului GȚ „Ion Sozont Moraru" este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.* Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că*, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.*

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Reieșind din materialele cauzei, la data de 12.08.2021, GȚ „Ion Sozont Moraru" reprezentant de avocatul Pavel Zamfir a înaintat spre executare silită titlul executoriu nr. 2-722/2021 din 17.06.2021 emis de Judecătoria Orhei (sediul Central) (f.d.58-59).

La data de 13.08.2021 de către executorul judecătoresc Catan Tatiana a fost emisă încheierea de intentare a procedurii de executare nr. 129-372/21, care a fost expediată cu aviz recomandat în adresa debitorului S.R.L. „ONCE D-ORO", pentru informare și executare, trimiterea poștală fiind restituită cu mențiunea „nereclamat" Concomitent cu intentarea procedurii de executare fiind aplicate și măsurile de asigurare a executării (f.d.61-63).

La data de 16.08.2021, Departamentul Cadastru din cadrul Agenției Servicii Publice a comunicat executorului judecătoresc că pe numele S.R.L. „ONCE D-ORO” nu este înscris dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din Republica Moldova (f.d.67).

De asemenea în baza de date „Acces” nu a fost identificate mijloace de transport înregistrate pe numele S.R.L. „ONCE D-ORO” (f.d.65).

Conform informației oferite de BC „Victoriabank” S.A., s-a constatat că la conturile S.R.L. „ONCE D-ORO” este aplicat sechestru de către Serviciul Fiscal de Stat.

Prin comunicatul nr. 2496 din 19.10.2021, BC „Victoriabank” S.A. a informat executorul judecătoresc despre prezența la contul bancar a S.R.L. „ONCE D-ORO”, sumei de 17 780 lei, iar prin comunicatul nr. 160 din 04.02.2022, BC „Victoriabank” S.A. a informat despre prezența la contul bancar a S.R.L. „ONCE D-ORO”, sumei de 27 000 lei (70, 77).

Astfel, prin încheierile de distribuire a sumelor bănești din data de 29.11.2021 și 23.03.2022, executorul judecătoresc Catan Tatiana, a distribuit suma bănească totală în mărime de 44 780 Serviciului Fiscal de Stat, reținând cheltuielile de executare atribuite prin lege (74, 78).

La data de 07.06.2022 în privința administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO” a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 129-334r/22 în baza art. 318 Cod contravențional, eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată (f.d.82-83).

Respectiv, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-2217/2022 din 25.07.2022 s-a dispus încetarea procesului contravențional, intentat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 129-334r/22 din 07.06.2022, întocmit de executorul judecătoresc Catan Tatiana, în privința administratorului Ciobanu Iurie. Hotărârea respectivă a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, care prin decizia nr. 4r-4697 din 19.01.2023 a admis recursul declarat de Moraru Ion, fiind casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-2217/2022 din 25.07.2022, cu trimiterea cauzei la rejudecate în prima instanță în alt complet de judecată (f.d.84-85).

Ulterior, în baza hotărârii judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 4-386/2023 din 19.01.2024 administratorul S.R.L. „ONCE D-ORO” - Ciobanu Iurie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318, alin. (1) Cod Contravențional și încetat procesul contravențional în legătură cu survenirea prescripției atragerii la răspundere contravențională (f.d.86).

La data 14.05.2024 în adresa administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO” - Ciobanu Iurie repetat a fost înaintată somația nr. 129-372/21 din 14.05.2021 de executare a documentului executoriu (f.d.88).

La 05.06.2024, executorul judecătoresc Catan Tatiana a înaintat demers în adresa Inspectoratului de Poliție Rîșcani, municipiul Chișinău privind atragerea la răspundere a administratorului S.R.L. „ONCE D-ORO” - Ciobanu Iurie pentru eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată conform art. 320 Cod penal (f.d.90).

Astfel, în baza ordonanței Procuraturii or. Ștefan Vodă din 23.08.2024 s-a dispus clasarea procesului penal nr. 267 din 09.07.2024 (f.d.91-92).

La data de 16.04.2025 în adresa Biroului Național de Statistică a fost expediată încheierea nr. 129- 372/21 privind prezentarea informației despre dările de seamă trimestriale transmise de către S.R.L. „ONCE D-ORO”, în urma interpelării, Biroul Național de Statistică, prin intermediul adresei de e-mail, la 29.04.2025 a comunicat că S.R.L. „ONCE D-ORO” au prezentat ultimele situații financiare pentru anul 2020, respectiv aceasta a fost ultima perioadă în care agentul economic a prezentat dările de seamă (94 verso- 95).

La data 29.12.2025 titlul executoriu a fost restituit fără executare creditorului urmăritor, în baza încheierii nr. 129-372/21 din 29.12.2025 (f.d.96).

Inițial instanța de judecată va reține că Potrivit art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, *Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.*

În acest sens se va reține că, art. 6 § 1 protejează punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii (și nepunerea în aplicare a hotărârilor care pot fi supuse controlului celor mai înalte instanțe (Ouzounis și alții împotriva Greciei, 2002, pct. 21). Astfel, dreptul la executarea deciziilor judiciare definitive și cu caracter obligatoriu, indiferent de tipul jurisdicției, face parte integrantă din „dreptul la o instanță” [Scordino împotriva Italiei (nr. 1) (MC), 2006, pct. 196; Hornsby împotriva Greciei, 1997, pct. 40;].

În continuare instanța va reține că, în corespundere cu art. 16 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *hotărârile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sunt obligatorii pentru toate autorităţile*

publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(2) Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti, dispoziţiilor, cererilor, delegaţiilor, citaţiilor, altor adresări legale, precum şi lipsa de consideraţie faţă de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod şi în alte legi.

Potrivit art. 70 alin. (1) și (2) Cod de executare, *documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanţilor la procedura de executare, interesul creditorului şi conduita executorului judecătoresc.*

(2) Executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acţiunile necesare în vederea executării hotărârii judecătoreşti. Dacă legea nu prevede altfel, termenul dintre acţiunile complexe ce urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc nu va depăşi 15 zile. Curgerea acestui termen se suspendă pe durata suspendării sau amânării executării, strămutării procedurii de executare, imposibilităţii executorului judecătoresc de a acţiona din motive ce nu depind de voinţa sa, precum şi în cazul în care nu au fost avansate cheltuielile necesare pentru efectuarea actului următor.

La acest capitol este necesar de a fi accentuat faptul că, legislația internă, nu conține definiția noțiunii de „termen rezonabil”, însă prin obligarea respectării unui astfel de termen pentru înfăptuirea justiției, atât normele naționale cât și cele internaționale, invocă administrarea justiției fără întârzieri neconforme de natură să compromită eficacitatea și responsabilitatea.

În continuare potrivit art. 2 din Legea nr.87 din 21.04.2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, *orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă.*

(2) Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

(3) Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii

judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare.

(4) Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuţii de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se repară de către stat. Reparaţia prejudiciului se face de la bugetul de stat.

(5) După repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, statul are drept de regres faţă de persoana vinovată.

(6) Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant.

(7) Organul care reprezintă statul în instanţă de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

De asemenea, potrivit art. 4 alin. (1)-(3) din Legea nr.87 din 21.04.2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, *sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.*

(2) Instanţa de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătoreşti prezintă Ministerului Justiţiei un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil şi, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar.

(3) Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris şi va conţine: numele şi prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorităţii implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorităţii responsabile de executarea hotărârii judecătoreşti;

date despre acţiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare şi motivarea acestora; date despre acţiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil.

În acest sens, instanța reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, statelor le revine obligația pozitivă de a institui și asigura funcționarea unui mecanism eficient, atât în drept, cât și în practică, care să permită executarea hotărârilor judecătorești definitive pronunțate inclusiv împotriva persoanelor de drept privat (Fouklev împotriva Ucrainei, 2005, pct. 84; Fomenko și alții împotriva Rusiei (dec.), 2019, pct. 171-181). În acest context, răspunderea statului poate fi angajată numai în măsura în care autoritățile competente, inclusiv executorul judecătoresc și celelalte autorități implicate în procedura de executare, nu manifestă diligența necesară ori prin acțiunile sau inacțiunile lor împiedică executarea efectivă a hotărârii judecătorești (Fouklev împotriva Ucrainei, 2005, pct. 67). Totodată, Curtea a statuat că măsurile întreprinse de autoritățile naționale trebuie să fie adecvate, efective și suficiente pentru realizarea executării, în limitele competențelor conferite de lege (Ruianu împotriva României, 2003, pct. 66 și pct. 72-73; Sekul împotriva Croației (dec.), 2015, pct. 54-55; Işgın împotriva Turciei, 2022, pct. 47). În același timp, simplul fapt al neexecutării unei hotărâri nu este suficient pentru a atrage răspunderea statului, dacă imposibilitatea executării se datorează unor împrejurări obiective, precum lipsa bunurilor urmăribile ale debitorului, iar autoritățile competente au întreprins, cu diligența necesară, toate măsurile prevăzute de lege pentru identificarea bunurilor și executarea creanței. Numai în situația în care neexecutarea este consecința pasivității, lipsei de coordonare sau a omisiunii autorităților de a utiliza mijloacele legale disponibile poate fi reținută încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil (Işgın împotriva Turciei, 2022, pct. 44).

Raportând normele de drept enunțate la circumstanțele de fapt constatate în prezenta cauză, instanța reține că obiectul examinării îl constituie verificarea existenței unei încălcări a dreptului reclamantului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Central) nr. 2-722/2021 din 17.06.2021, precum și existența temeiurilor pentru repararea prejudiciului moral pretins.

Din analiza materialelor dosarului rezultă că, imediat după prezentarea titlului executoriu spre executare la data de 12.08.2021, executorul judecătoresc a intentat procedura de executare la 13.08.2021 și a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării, fiind expediate interpelări către instituțiile competente în vederea identificării bunurilor și disponibilităților bănești ale debitorului. Totodată, au fost solicitate informații de la instituțiile bancare, Agenția Servicii Publice, Serviciul Fiscal de Stat, ulterior fiind întreprinse și alte măsuri, inclusiv inițierea procesului contravențional împotriva administratorului societății debitoare, iar ulterior

sesizarea organelor de urmărire penală privind eschivarea debitorului de la executarea hotărârii judecătorești.

Instanța constată că măsurile întreprinse de executorul judecătoresc nu au avut un caracter formal, ci au fost orientate spre identificarea patrimoniului debitorului și executarea efectivă a documentului executoriu. Privit izolat, faptul că aceste măsuri nu au condus la recuperarea creanței, nu poate constitui, dovada încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil.

Din înscrisurile anexate rezultă că debitorul S.R.L. „ONCE D-ORO" nu deținea bunuri imobile și nici mijloace de transport înregistrate pe numele său, iar mijloacele bănești identificate în conturile bancare erau insuficiente și asupra acestora exista deja aplicat sechestru de către Serviciul Fiscal de Stat. În aceste condiții, executorul judecătoresc a procedat la distribuirea sumelor în conformitate cu ordinea de preferință prevăzută de Codul de executare, neavând posibilitatea legală de a satisface creanța reclamantului cu prioritate față de creditorii cu o categorie de creanță superioară. Or, potrivit art. 144 (2) Cod de executare, *creanţele fiecărei categorii ulterioare se satisfac după ce au fost satisfăcute creanţele categoriei anterioare.*

Instanța reține că durata procedurii de executare, deși una îndelungată, nu poate fi analizată în mod izolat, ci prin prisma criteriilor prevăzute de art. 70 din Codul de executare, art. 2 din Legea nr. 87/2011 și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv complexitatea procedurii, conduita executorului judecătoresc, comportamentul părților și existența unor impedimente obiective în executare.

În cauza dedusă judecății, imposibilitatea executării hotărârii judecătorești a rezultat în principal din lipsa bunurilor debitorului ce pot fi urmărite și din situația patrimonială a acestuia, circumstanțe care nu pot fi imputate autorităților statului.

Totodată, instanța observă că executorul judecătoresc nu a rămas în pasivitate pe parcursul procedurii de executare, ci a întreprins succesiv măsuri de executare, a formulat demersuri către autoritățile competente, a inițiat proces contravențional și a sesizat organele de urmărire penală, iar după epuizarea tuturor măsurilor prevăzute de lege a restituit titlul executoriu creditorului în condițiile Codului de executare.

La fel, instanța remarcă că, obligația statului în materia executării hotărârilor pronunțate împotriva persoanelor de drept privat este una de mijloace, iar nu de rezultat. Statul este obligat să pună la dispoziția creditorului un mecanism eficient de executare și să manifeste diligență în desfășurarea procedurii, însă nu garantează executarea efectivă atunci când aceasta este împiedicată de lipsa patrimoniului debitorului ori de alte circumstanțe obiective independente de voința autorităților.

În acest context, instanța reține că reclamantul nu a demonstrat existența unor perioade de inactivitate nejustificată din partea executorului judecătoresc, omisiunea efectuării unor acte obligatorii de executare ori încălcarea termenelor prevăzute de lege între actele succesive de executare.

Mai mult, simpla împrejurare că hotărârea judecătorească nu a fost executată integral nu echivalează automat cu încălcarea dreptului garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Legea nr. 87/2011, în lipsa demonstrării faptului că această situație a fost cauzată de inacțiunea sau lipsa de diligență a organelor statului.

În ceea ce privește pretenția privind repararea prejudiciului moral în cuantum de 5 000 euro, instanța reține că aceasta are un caracter accesoriu față de cererea privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil.

Or, odată ce instanța constată inexistența unei încălcări imputabile autorităților statului, lipsește unul dintre elementele esențiale ale răspunderii prevăzute de Legea nr. 87/2011, ceea ce exclude acordarea despăgubirilor morale solicitate.

În plus, reclamantul nu a administrat probe pertinente din care să rezulte existența unui prejudiciu moral distinct, real și efectiv, aflat în raport de cauzalitate cu pretinsa încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil, limitându-se la invocarea generică a duratei procedurii de executare.

Prin urmare, apreciind în ansamblu probele administrate și argumentele invocate de participanții la proces, instanța concluzionează că Ministerul Justiției a făcut dovada faptului că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești a manifestat diligența necesară în cadrul procedurii de executare, iar imposibilitatea executării integrale a documentului executoriu a fost determinată de lipsa bunurilor urmăribile ale debitorului și nu de inacțiunea sau conduita necorespunzătoare a executorului judecătoresc ori a altor autorități publice.

În consecință, instanța apreciază că cererea privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Central) nr. 2-722/2021 din 17.06.2021 este neîntemeiată, iar, pe cale de consecință, urmează a fi respinsă și pretenția privind încasarea prejudiciului moral.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de GȚ „Ion Sozont Moraru” împotriva Ministerului Justiției cu participarea intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Catan Tatiana cu privire la constatarea încălcării dreptului

la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului